סז א מיי' פ"ג מהל' נדרים הל' יט ועי"ש בכ"מ:

סח ב מיי' פ"ג מהל' נדרים הל' יא סמג לאוין רמב טוש"ע יו"ד סי' ריג סעי' ג:

סט ג מיי' שם הל' [ו-ט] וסמג שם טוש"ע יו"ד סי' רטו סעי' ג:

ע ד מיי' שם הל' [ח] ופ"ה מהל' שבועות הל' טו סמג שם טוש"ע יו"ד סי' רלט סעי' ד:

עא ה מיי' פ"ג מהל' שבועות הל' ג ופ"ה הל' כ ופ"ג מהל' נדרים הל"ג טוש"ע שם סעי' ג:

עב ו ז מיי' פ"ג מהל' נדרים הל' [י] יא סמג שם טוש"ע יו"ד סי' ריג סעי' ג:

א ח מיי' פ"ג מהל' נדרים הל' כ סמג שם:

ב ט מיי' שם הלכה ח סמג שם טוש"ע שם סי' רה סעי' ג:

ג י מיי' שם הל"ג:

ד כ מיי' שם הל' ל ופ"ג שם הל' יג סמג שם טוש"ע שם סי' רה סעי' ג:

גליון הש"ס

בהר"ן ד"ה באומר יאסר. פי' וכו' ודבוותה בהש"ס. ע' נקמן קף טו ע"ג בהר"ן עג ע"ג תד"ה אמר רבה וביבמות קף כה ע"ג תד"ה נאומר:

מוסף רש"י

שהנדרים חלין על המצוה כברשות. קונם סוכה שאני עושה, גולב שאני נוטל לולב וכנדרים (טו:) מפרש טעמא (שבועות כה.). **ושאין בו ממש.** שאין בהן ממש, כגון פיזה, ומשמע שאין בהן הנייה, כגון שמזוכך כרוב ליס (שם) נדל תינו חל על המיטה כגון קונם שאני יושן, לקונם לשון הקדש הוא (שם). **יאסר פי לדיבורי.** שאוסר את פיו על תפילו (ראמ"ה בשמו).

הדרן עלך כל כנויי

שלא יקל ראשו לכך. אבל נעגל גבי שאוכל לך כשאר חזיר לא יאמר שאוכל לך, דאמר לא יקל ראשו לגמרי שלא יאכל אבל תפילו (ראמ"ה בשמו).

הגהות הב"ח

(ע) מתני' פ"ע טבריפות כשקיים כרמשים:
(ע) רש"י ד"ה לא קשיא וכו' ורבי מאיר היא וכו' מי הס"ד ומ"ש מ"ה קתני לקרבן בר' לא קתני לקרבן בר' ועוד מתניתין דיאסר פי קאמר:

פירוש הרא"ש

שהנדרים חלין על דבר מצוה כדבר הרשות. פירוש לעבור על דבר מצוה אם אסין עצמו ולקמן בפ' שני מיפרש שפיר: **משא"כ בנדרים.** שהעובר עובר אמיסור בחפץ ודבר אסין בו ממש אין יכול לאסרו עליו ודיבור והילוך דבר אסין בו ממש הוא: **באומר יאסר פי לדבורי בו'.** וים ממשות בחיבריים לאסרן עליו:

הדרן עלך כל כנויי

ואלו מותרין חולין **שאוכל לך.** מילתא דפשיטא היא וכגמ' מפרש למאי קתני לה: **כשאר חזיר** שאוכל עמך ורגלי להילוך שלא אהלך עמך: **דיקא נמי.** מתני' (ג) לאסר דפי קאמר דקתני קונם פי מדבר עמך אבל אסין מדבר עמך אינה דיאסר פי קאמר והייגו דבר אין בו ממש:

הדרן עלך כל כנויי

ואלו מותרין. לגמ' מסיבי נדר: **באומר חולין שאני אוכל לך או כשאר חזיר שאוכל לך או כעבודת כוכבים זו: לאחר זמן ונמרפסו מותר.** לאכול עמו. דכל הני לאו דבר הנאה הן אלא דבר האסור לממילא מיתסרי בלא נדר ואין נודרים בדבר האסור: **גמ' אי רבי מאיר היא אפי' אכל נמי.** והיכי דמי אכל כגון שאכל ואכל ולא הרגיש שהוא חולין ונמלך ואכל ולא הרגיש שהוא חולין ונמלך ואכל ולא הרגיש שהוא חולין ונמלך